

fast ejendom må derfor ophæves, jfr. bemærkninger nedenfor til § 1, nr. 7, navnlig vedrørende forslaget til en ny § 58 a. Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 2, stk. 2.

Til § 1 nr. 3.

Bestemmelsen om indsendelse af et ajourført sæt vedtægter efter hver vedtægtsændring er nødvendiggjort af bestemmelsen i EF's 1. direktiv art. 2, stk. 1 litra c.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1, nr. 4-6.

De ugyldighedsregler, der er gennemført ved forslagens § 1, nr. 7 (§ 58 b), nødvendiggør en klargørelse af, hvorvidt reglerne i de nugældende §§ 54-55 er interne ordensforskrifter, hvis overtrædelse alene kan medføre efterfølgende sanktioner som afskedigelse eller erstatning, eller om disse regler tillige er afgørende for, hvilke personer der er beføjede til at forpligte selskabet ved retshandler med trediemand. Dersom reglerne tillægges betydning i sidstnævnte tilfælde, vil det navnlig betyde, at dersom direktionen har indgået en retshandel, der ligger uden for „den daglige ledelse“, og således burde være indgået af bestyrelsen, ville selskabet ikke være bundet af aftalen uanset trediemands gode tro.

Sådanne konsekvenser ville føre til en betydelig retsuisikkerhed for trediemand, og ville være i strid med intentionerne i 1. direktiv om at styrke trediemands stilling. Derfor bestemmer § 53, stk. 3, at reglerne i §§ 54-55 alene afgør den interne arbejdsfordeling i selskabet mellem bestyrelse og direktion. Hvorledes og i hvilket omfang medlemmer af bestyrelse og direktion er berettigede til at repræsentere selskabet inden- og udenretligt og til at forpligte selskabet i forhold til trediemand, skal derimod afgøres efter et andet sæt regler, nemlig §§ 58 a-58 c.

I øvrigt bemærkes, at i det interne forhold mellem bestyrelse og direktion opretholder forslagens §§ 53-55 den hidtidige kompetencefordeling (hvorimod bestyrelses- og direktionsmedlemmer efter § 58 a over for trediemand er principielt ligestillede).

Den nugældende lovs § 54, stk. 5, hvorefter der kræves mindst to underskrifter til at forpligte et forsikringssselskab, er en regel, som angår forholdet til trediemand, og som derfor ikke kan stå blandt de interne regler i § 54, jfr. forslaget til § 53, stk. 3. Reglen foreslås derfor optaget i § 58 a, stk. 3, 1. pkt. Samtidig har det været nødvendigt at optage tilsvarende begrænsninger i bestyrelsens ret til at meddele prokura, jfr. forslagens § 1, nr. 5.

Af redaktionelle grunde har man foretaget

den ændring, at den hidtidige lovs § 55, stk. 1, flyttes op som § 53, stk. 2.

Til § 1, nr. 7.

For så vidt angår retten til at repræsentere forsikringssselskabet udadtil og til at forpligte selskabet over for trediemand anvender EF's 1. direktiv et system, der rummer principielle forskelligheder såvel i forhold til det system, der på grundlag af praksis har udviklet sig i Danmark, som til det system, der foreslages i det fællesnordiske aktielovudkast i henknytning nr. 540 af 1969.

Hovedprincippet i direktivets art. 9 er det, at selskabsledelsen altid kan tegne selskabet, og at der ikke kan gøres indskrænkninger i dennes ret til som organ at forpligte selskabet end ikke ved offentliggjorte vedtægtsbestemmelser. Disse spørgsmål behandles i forslagens § 58 a, stk. 1 og stk. 2.

Imidlertid tillader direktivet visse undtagelser. Det gælder for det første ved handlinger, der ligger uden for selskabets formål, dersom selskabet kan bevise, at trediemand vidste, at der forelå en formålsoverskridelse, eller at han ikke kunne være uvidende derom. Det er i bestemmelsen udtrykkeligt sagt, at kundgørelse af vedtægterne ikke er tilstrækkeligt bevis til at bringe tredjemand i ond tro om de deri indeholdte formålsbestemmelser. En sådan undtagelse er optaget som § 58 b, stk. 1, nr. 2.

For det andet kan der foretages visse begrænsninger af tegningsretten. Dette spørgsmål behandles i forslagens § 58 a, stk. 3.

Til forslagens enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

I § 58 a, stk. 1, foreslås, at ikke blot medlemmer af bestyrelsen, men også af direktionen, kan repræsentere selskabet udadtil (ved retssager o. lign.).

Den her omhandlede repræsentationsret tilkommer således hvert enkelt medlem af bestyrelsen eller af direktionen, og en stævning vil således med virkning for selskabet kunne forkyndes over for enhver af disse. Det bemærkes, at begrænsninger af tegningsretten efter § 58 a, stk. 3, ikke kan omfatte denne repræsentationsret.

I § 58 a, stk. 2, 1. pkt., bestemmes, at enkelte medlemmer af bestyrelsen og af direktionen kan forpligte selskabet ved retshandler, som de indgår på selskabets vegne. Denne beføjelse svarer principielt til den, der tilkommer disse personer efter stk. 1, men med den forskel, at den efter § 58 a, stk. 3, 1. pkt., kun kan udøves af to i forening; en forskel herover er, at beføjelsen kan begrænses efter stk. 3, 2. pkt.

Reglerne i 1. pkt. suppleres af reglen i 2. pkt., hvorefter det i vedtægterne kan tillades, at andre